

Молода Україна

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ XXX

ТРАВЕНЬ — 1980 — МАЙ

Ч. 289

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Leo Lupul
130 Pilkington St.
Thorold, Ont. L2V 1B4

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Pentincton, B.C.
Y2A 6X3

В США:

Головний представник
Alex Poszewanyk
5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed Ln.
Hopewell, N. J. 08525

L. Jemetz,
2941 Amboy Road,
Warners, N. Y., 13164

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

В Австралії:

S. Krywolap,
Box 1586 M.
G. P. O. Adelaide,
S. Australia

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді.

Голова ЦК: В. ПЕДЕНКО

Редагус Колегія:

В. Вакуловський, Л. Ліщина,
С. Голубенко, Ю. Криволат
В. Родак, А. Лисий, О. По-
шиваник, Л. Павлюк.

Адміністратор З. Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine.
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Democratic Youth
Association.

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: V. PEDENKO
18 Henderson Ave.
Thornhill, Ont., Canada
L3T 2C0

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 9.00 доларів

Ціна одного примірника: 1.00 дол.

В Австралії 6.50 дол. (австрал.)

Ціна одного примірника: 70 центів

В Англії і Німеччині 7.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 80 центів (америк.)

В усіх інших країнах Європи 6.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 65 центів (америк.)

В усіх країнах Південної Америки 5.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 50 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає остан-
нє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтерна-
ціональні купони (International coupon) на суму 25 канадських
центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає
за собою право скорочувати статті і правити мову; рукописів
не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди
відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA,

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: В. Симоненко, М. Руденко — Поезії. С.
Голубенко — Відновитель реалістичних традицій французької літєра-
тури. О. З. — Приклад Йоланди Кларк. О. Коновал — 30 років праці
філії Чикаго. Сторінка Юн. ОДУМ-у.

На обкладинці: Ансамбль бандуристів ОДУМ-у в Чикаго — 1970 рік.

Керівник Анатолій Луппо. (Імена членів на стор. 24).

Микола РУДЕНКО

Василь СИМОНЕНКО

Ми матері собі не вибираєм —
Стареньку, вбогу маєш берегти.
На землях тих, які вважають раєм,
Прийти у світ чомусь не здужав ти.

Там народився, де дідівське слово
Вельможний хтось холопським охристів.
І тільки небо високоголове
Твоїм пісням нашіптє мотив.

Припавши вухом до річк і суші,
Воно вслухається в думки незлі.
І марять душі, непокірні душі
Прийдешнім раєм на оцій землі.

23. I. 74.

Л И С Т

Знов листа мені прислала мати,
Невеличкий лист — на кілька слів.
Пише рідна, що навколо хати
Наш садок вишневий забілів.

Наче вчора бігав я до школи
І садив ті вишеньки малі,
А тепер гудуть над ними бджоли
І поважні пустуни-джмелі.

Слів таких і треба небагато,
Та вони, як весняні пісні,
Принесли в гуртожиток в кімнату
Теплі-теплі спогади мені.

Сергій ГОЛУБЕНКО

ВІДНОВИТЕЛЬ РЕАЛІСТИЧНИХ ТРАДИЦІЙ ФРАНЦУЗЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

З нагоди 140-ліття народження Альфонса Доде

Знаний французький письменник і драматург Альфонс Доде, який своїми романами і п'єсами здобув собі симпатії читачів у багатьох країнах світу, також і на Україні, належав до літературного угруповання прозаїків останніх десятиліть минулого століття і в своїй творчості продовжував традиції французького реалізму Бальзака та заперечував натуралізм Золя, обороняючи право письменника на широкі мистецькі узагальнення, на фантазію та ліризм. Його твори, не зважаючи на майже столітню давність, не втратили своєї свіжості. Вони знаходили багато прихильників на Україні. Любила читати їх Леся Українка. У класичних творах Панаса Мирного і Карпенка-Карого можна помітити творчу маніру Доде.

Син збанкрутілого фабриканта Альфонс Доде народився 13 травня 1840 року в місті Нім, у Провансі. Родина висунула низку діячів літератури. Молодший брат Альфонса Люї-Марі-Ернест згодом теж став письменником, а син Леон — повістярем і журналістом.

Під час студій у ліонському ліцеї Альфонс Доде почав писати вірші, які містили місцеві газети. Маючи 15 років, він став вчителювати в Але, однак через два роки, в 1857 році перенісся до Парижу і віддався літературній творчості, складаючи вірші та друкуючи їх у паризьких журна-

лах. Один з віршів "Сливки" звернув на себе увагу критики своєю яскравістю на оригінальність. Перша збірка віршів "Закохані" вийшла в 1858 р.

Пробував Доде свої сили і в ділянці мистецької прози. У "Фігаро" з'явився його нарис "Бідняки з провінції", де змальовано сумну долю провінційних учителів. Уже в цьому творі виявилися головні риси творчого таланту письменника: велика спостережливість, блискуче вміння створювати яскраві образи та описи подій і природи, вишукано гарний стиль.

У 1859 році вийшов другий том віршів Доде "Подвійна розмова", в 1861 році — збірка оповідань "Червона шапочка". Ранні твори з прози мали здебільшого ліричний та автобіографічний зміст.

П'ять років, до 1865 року, Доде був особистим секретарем герцога де-Морні. Близькі зв'язки з багатьма державними діячами Другої імперії чимало збагатили запас спостережень письменника. Від 1862 року почав працювати він також як драматург.

У 1868 році Доде виступив з романом "Малий Шуз", що мав характер фантастичної дитячої автобіографії і був першим у французькій літературі твором для дітей.

У "Випуску", в 1869 році, вийшла серія його поетичних нарисів, спогадів та оповідань "Листи з мого млина". Доде випустив ці твори під прибраних ім'ям Гастота Марі. Різні за своїм настроєм — від елегії до гумору всі вони пройняті великою любов'ю до людей, природи та народніх легенд рідного письменникові Провансу. Вже в них яскраво виявилась виразна особливість літературного стилю Доде ліризм у сполученні з гумором та іронією.

Під час франко-прусської війни, коли вороги облягали Париж, Доде вступив вояком у піхотний полк і брав участь у багатьох сутичках. Перебування на війні дало письменникові багатий матеріал для його дальших творів. Після повалення Другої імперії (1870) він з монархіста став поміркованим республіканцем і до подій Паризької Комуні поставився негативно і засудив її.

В 1872 році Доде пише драму "Арлезіанка", музику до якої складає композитор Жорж Бізе¹⁾. До дії твору, яка розгортається в Провансі, Бізе широко використав локальні провансальські народні пісні. Мудра простота музичної мови, дивовижна різноманітність і барвистість звукової палітри були гідним супроводом до талановитого драматичного твору Доде. У тому самому 1872 році письменник пише першу частину свого найвизначнішого твору про Дон-Кіхота з Провансу, названого Тартареном. Над цілою трилогією Доде працював 18 років і закінчив її в 1890 році.

На тему військових вражень письменник створює цикл "Оповідання по понеділках" (1873), в яких описує перебіг подій війни, засуджує зрадництво бездарного військового командування, що призвело до поразки, натомість виспівує патріотичні подвиги та почуття звичайних вояків (оповідання "Прапороносець"), пройнятих патріотичною скорботою "Листах від відсутнього" змальовує жах війни і насильство ворога-переможця, наближаючись до Мопасана, автора "Мадмуазель Фіфі".

Від початку 70-их років Доде пише твори здебільшого на громадську тематику, опоетизовує знедолену маленьку людину, засуджує негативні сторони французького суспільства. Заперечуючи натуралізм Золя, він відроджує традиції реалізму, наголошує моральність як основну прикмету людської поведінки. Доде захоплено читає твори Олександра Дюма — сина, Вікторієна Сарду, Еміля Ожіє, романи російських письменників Івана Тургенєва та Льва Толстого, стає на шлях широких узагальнень, відкриває простір своїй фантазії, дає яскраве ліричне забарвлення. З-під його пера виходять різноманітні оповідання та повісті: "Маленькі Робінзони підвалів або призначення Парижу в оповіданні маленької дівчинки вісьмох років" (1872), "Оповідання і повторення" (1873), "Роберт Гельмонт, етюди та краєвиди" (1874) та "Жінки артистів" (1874).

Ці твори випередили появу в 1784 році вели-

кого роману "Фрамон молодший і Ріслер старший", що зображував підприємство, створене на колективній основі. Увагу читача прикувала постань Сідоні, безсердечної хижої жінки, вихованої у вирі штучного гарячкового життя великого міста з його контрастами між безнастанною працею і вічним неробством, казковими розкошами і жахливими злиднями. Твір мав великий успіх. У тому самому році Доде почав містити критичні фейлетони в "Офіційному журналі".

Черговий роман "Жак" (1876) оповідав сумну історію закинутої дитини і робітника з примусу, розкриваючи цілу галерею нещасливців, відщепленців від тогочасної культури.

Дальший з черги роман "Королі на вигнанні" (1879) змальовував деклясовану аристократію, в представниках якої важко було пізнати повалених монархів того часу.

У романі "Нума Руместан" (1881) героєм виступають французи з півдня, які зробили швидку парламентську кар'єру. Критики сперечались, з кого списаний портрет Руместана, з Гамбетти чи з Ньюма Бараньона, відомих тоді державних діячів, але прототипом кого з них був герой, так і не довели та мабуть не був він списаний ні з одного, ні з другого, а цілий роман був узагальненою сатирою на дволичність парламентаріїв та вищої державної аристократії.

У романі "Євангеліска" (1883) Доде змальовує діяльність релігійних сект, а в романі "Сафо" (1884) — паризький півсвіт з його шинками, кабаре та кафе-шантанними танцюристками і показує духовну вбогість середньо-заможної молодії людини. В романі "Безсмертний" (1885) письменник сатирично зображує Французьку Академію та безплідність її науки, яка відірвана від інтересів і потреб народу.

Роман "Набоб" (1887) оповідає про банкрутство глитає, який раніше збагатів від прибутків з колоній. Доде розкрив образ глитає узагальнено і в його типі подав персоніфікацію всіх верств суспільства часів Другої імперії, маюючи яскраву картину паризьких нравів тієї доби. Як і "Нуна Руместан", роман цей викликав полеміку між критиками, які помітили подібність головних героїв до герцога де-Морні, в якого колись працював Доде, і до депутата законодавчого корпусу Браве. Але в героїв роману Мора і Жансуле відображені були лише деякі, до того найбільш симпатичні риси їх прототипів і в цілому романі не було портретів чи карикатур, матеріал був взятий з дійсності і лерероблений по-мистецькому і вільно. Вищим ідеалом письменника була особиста гуманність, моральність поведінки, родинне щастя. Суспільним злом вважав він неморальність людей.

Доде написав ще спогади "Тридцять років у Парижі" та "Спогади літератора" (обидва 1888).

Найголовніший твір письменника — трилогія "Тартарен із Тараскона", яку він почав писати в 1872 році і писав протягом 18 років. Перша частина "Надзвичайні пригоди Тартарена з Тараскона" (1872), друга — "Тартарен в Альпах" (1885) і третя — "Порт Тартарена" (1890). В образі головного героя Тартарена Доде виводить

¹⁾ Про Бізе див. нашу статтю в "Молодій Україні" за березень 1961 р.

провансальського Дон-Кіхота і Санчо-Панса в одній особі. Тартарен з властивим йому південним темпераментом є хвацько, самовпевнений інтриган і брехун. Письменник сполучує ці риси героя в дусі народнього сатиричного епосу з душевним складом провінційного мешканця і створює блискучий сатиричний тип, дотепно висміюючи самохвальство південних французів. У кольористичному стилі відображено властивості Тартарена і його пригоди. Письменник висміяв теж лихоманку збагачень у колоніях і створив пародію на модний тоді пригодницький колоніальний роман. У другій і третій частинах у процесі пригод виникла тема неправдивого ідеалу і краху псевдоромантичних ілюзій. Ім'я Тартарена стало вживатись для визначення пустопорожнього балахуна, самохвала і політичного інтригана.

Рівночасно зі своєю письменницькою діяльністю Доде невтомно працював як драматург. Матеріалом для п'єс служили йому його власні романи, які він відповідно переробляв для сцени. Деякі п'єси писав він спеціально, не користуючись іншими творами, деякі творив разом з іншими драматургами.

За 28 років своєї драматургічної діяльності (1862-1890) Доде створив 17 п'єс як самостійних, так і перероблених з його романів. У 1862 році був створений і поставлений на театральній сцені драматичний твір "Останній Ідол". у 1865 році — "Біла гвоздика" і "Відсутні", в 1868 році — "Старший брат", в 1869 році — "Жертва", в 1872 році — "Ліза Тавернієр" і "Аплезіанка", в 1876 році — "Фрамоч молодший і Ріслер старший", в 1877 році — "Віз", в 1880 році "Набоб", в 1881 році — "Жак", в 1883 році — "Королі на вигнанні", в 1885 році — "Сафо", в 1887 році — "Нума Рмєстан", в 1888 році — "Тартарен в Альпах", в 1889 році — "Боротьба за існування" і в 1890 році — "Пенешкода". Проте в ділянці прози Доде був незрівнянно сильніший і талановитіший, ніж у драматургії.

У 1891 році письменник створює роман "Роза і Ніна", присвячуючи його знову проблемі моральності. Останній роман написаний перед смертю і виланий посмертно "Опора родини" присвячений критиці суспільності, продажності преси і парламенту.

15 грудня 1897 року Доде помер у Парижі.

Першою головною рисою творчості цього обдарованого письменника було постійне шукання правди, прагнення вірного і повного відтворення дійсності, пильність спостережень, стапанисть у підбиранні фактів. Даючи широкі узагальнені описи. Доде нічого не приховував і не прикрашчував, ніколи не відступав перед зображенням негативних сторінок життя і уникав лише їх надмірного підкреслення.

Другою рисою, що єднала його з кращими нового французького роману, була майстерність вислову, вільне оперування розмовною говіркою, широке використання народньої мови провансальців, діалектизмів і професіональних термінів. У своїй ділянці він не був такий вимогливий як Флобер чи послідовний як Гонкур і не обтяжував свої твори технічними термінами як Золя, але як і

РІК ГЕНЕРАЛА ШУХЕВИЧА-ЧУПРИНКИ

ПРОГОЛОШЕННЯ ЦЕНТРАЛІ КУК

Минає 30 років від того дня, коли зі зброєю в руках на полі бою віддав життя за волю України сл. п. Роман Шухевич — Тарас Чупринка, Головний командир Української Повстанчої Армії, яка упродовж років у час останньої світової війни і після її закінчення ставила героїський опір окупантам України. Разом з ген. Шухевичем-Чупринкою в рядах УПА віддали життя за Україну тисячі найкращих її синів.

Для відзначення цієї історичної дати Комітет Українців Канади проголосив рік 1980 — Рокм генерала Шухевича-Чупринки, Головного командира УПА.

Єдиний син нескореного героя Юрій Шухевич від десяти років до сьогодні карається по тюрмах і таборах важкої праці, якого за системою советсько-російської окупації України суджено лише за те, що він є сином ген. Шухевича-Чупринки, якого він відмовився публічно нап'янувати й відректись як рідного батька.

У свідомості сповнення обов'язку супроти нашої батьківщини України Централі КУК закликає всі українські громади в Канаді при співпраці всіх українських організацій з Відділами КУК на чолі:

— відзначити пам'ять героя України ген. Шухевича-Чупринки з нагоди 30-річчя з дня його героїської смерті і рівночасно

— піднести могутній протест і заклик за звільнення його сина Юрія Шухевича із советської тюрми, куди його запроторено всупереч усім основам справедливості людства, караючи дітей за дії батьків.

**Комітет Українців Канади
Централі**

Вінніпег, березень 1980

вони, був противником банальних, типових виразів, шукав і віднаходив влучні, мальовничі, своєрідні слова і звороти, що пожвавлювали та прикрашали описи і розмови героїв.

Доде не був спокійним та безстороннім в описі подій і переживань героїв і не служив самій лише формі. Як Діксенс²), він любив чи не любив своїх персонажів, жив їх життям, говорив їх устами, вкладав у їх мислення свої думки, говорив читачам від себе і тим рішуче протирічив приписам школи натуралізму Золя. Оптимізм світосприймання, поетизація простої людини в творах Доде сприяли великій популярності його спадщини в різних країнах світу.

На Україні творча маніра Доде була помітна в класичних прозових творах Панаса Мирного, зокрема в повісті "Лихо давнє й сьогочасне" та романі "Повія", де безнастанним шуканням правдивого зображення життя, стараним підбором фактів та яскравістю розповіді великий класик

української прози наближався до свого старшого французького сучасника. Так само в творчості Карпенка-Карого³⁾ типи Калитки в "Ста тисячах" і Пузиря та Фіночона в "Хазяїні" своїм узагальненням і яскравим зображенням близькі творчій манірі Доде в змалюванні його персонажів.

У молодому віці Леся Українка⁴⁾ виявила живе зацікавлення творчістю Доде і в листі з 1889 року подала список авторів світової літератури на предмет видання їх перекладів на українську мову, що не було здійснене. Серед французьких письменників у тому списку одним з перших позначений Альфонс Доде.

На українську мову перекладала твори Доде дружина Бориса Грінченка, письменниця Марія Загірна.

В українському перекладі були видані на Україні такі твори Доде, деякі з них під зміненими

наголовками: "Листи з вітряка", Харків 1926, "Тартарен із Тараскона", Харків-Одеса 1936, "Папський мул", Київ 1958, "Зібрання євангелісток", Київ 1959.

Поруч з іншими визначними письменниками народів Західної Європи Альфонс Доде має своїх симпатиків також і серед українських читачів, зокрема нашої молоді, яка заслужено цінить його намагання правдивого зображення дійсності та критики її негативних сторін.

³⁾ Про Івана Тобілевича (Карпенка-Карого) — в нашу статтю в "Молодій Україні" за травень 1961.

⁴⁾ Про Л. Українку див нашу статтю в "Молодій Україні" за квітень 1961 року.

А. Лисий

ШКІЛЬНЕ НАВЧАННЯ І "АФТЕР СКУЛ ДЖАБ"

В газеті "Вол Стріт Журнал", 11 березня ц.р., поміщено статтю Д. Л. Маннінга з повищою назвою. Проф. Маннінг аналізує впливи тепер дуже популярного явища, т. зв. "парт-тайм" праці на освіту дітей середньошкільного віку.

В теперішніх часах інфляції і економічних труднощів багато дітей-студентів середніх шкіл шукають праці, щоб заробити собі грошей. Це настільки стало популярним, що боротися проти цього явища означає ніби боротися проти новоствореної релігії. Проф. Маннінг проаналізував стан у шістьох школах штату Коннектикат, беручи до уваги дітей віку 15-19 років. Наслідки його дослідів є цікаві і повчальні для батьків, вчителів та інших, які турбуються про якість освіти та майбутньої генерції в цій країні.

77% всіх дітей середньошкільного віку працюють на "парт тайм джабс". Вони працюють пересічно 20 годин на тиждень, а часом більше. Дослідження виявили значну протилежну пропорцію між кількістю часу, яку ці діти витрачають на працю та кількістю часу, яку вони присвячують навчанню чи виконанню домашніх робіт. Учні, які працюють після навчання в школі, присвячують пересічно лише одну годину на домашні завдання. Чим більше часу на працю, тим менше часу на науку. Це приводить натурально до стану, в якому виявляється все більший брак освіти, знання та здібностей цих учнів. Домашні завдання, які є дуже важливі на виховання добрих звичок та студійної дисципліни, часто густо занедбуються, або виконуються дуже поспішно і поверхово.

Фізична і розумова втома, як наслідок пра-

ці, також впливає на їх прогрес у школі. Довгі години праці і брак нормального відпочинку призводять до неуважности, браку якості думки, зменшенню здібности засвоєння матеріалу і нарешті до хворобливої диспозиції та поганого настрою.

Остаточні наслідки є дуже типові. Велике число цих учнів не розвивають доброї здібности до вислову, до писання, до розмовної мови, слабкі в математиці, яка вимагає особливих зусиль думання. Вони не мають часу до читання книжок, газет, не цікавляться театрами, музеями і т. д. Цим вони втрачають можливість збільшити свій світогляд, їх запас слів є обмежений, зацікавлення дрібні, пересічні, прості.

Куди ж ідуть зароблені гроші? Тільки 24% учнів зберігають їх на навчання в коледжі. Немає зовсім таких, які б допомагали в утриманні родини. Більшість витрачає свої гроші на задоволення різних матеріальних бажань та смаків: на газоліну для тих, що спромоглися на авто, на квитки на різні галасливі музичні концерти чи спортові явища, на платівки, екзотичну одягу, на їжу в різних "швидких фудостендах" і т. д. Отже головним мотивом є самозадоволення. Зовсім немає доказів, що праця в цьому віці сприяє кращому вихованню дітей, збільшенню їхнього сенсу відповідальности за своє майбутнє. Навпаки, їхні апетити збільшуються, їхня "незалежність" від батьків збільшується і тим самим збільшується їхня ігноранція батьківської поради та школи. І, консеквентно, найбільшу шкоду вони приносять самі собі, виходячи зі шкіл неприготовленими до більших вимог у коледжах.

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ В 1980 Р.

З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

1. ВСЕОДУМІВСЬКИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ З'ІЗД
ОДУМ-У США І КАНАДИ
4—6 липня, осередок УПЦеркви в США,
Бавнд Брук, Н. Дж.
2. ВСЕОДУМІВСЬКІ ЮВІЛЕЙНІ ТАБОРИ
Липень-серпень, одумівська оселя
"Україна" біля м. Лондон, Онт., Канада
3. ЮВІЛЕЙНА ЗУСТРІЧ ОДУМ-У
з українським громадянством
29-31 серпня, одумівська оселя "Україна"
біля м. Лондон, Онт.
4. МІЖОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ПАНЕЛЬ
Листопад, Торонто, Канада

Голова Ювілейного Комітету

д-р Юрій КРИВОЛАП СВП

З НАГОДИ ТРИДЦЯТИЛІТТЯ ОДУМ-У

Комітет Ювілейних Святкувань та Центральний Комітет ОДУМ-у звертається до всіх старших виховників, виховників та управ філій ОДУМ-у США і Канади з проханням подавати прізвиська кандидаток на конкурс

КОРОЛЕВИ ЮВІЛЕЙНИХ СВЯТКУВАНЬ ОДУМ-У

Зголошення просимо надсилати до подруги дариї Лисої СВП на адресу 4004 Roanoke Circle, Minneapolis, Minn. 55422, до 15-го червня 1980 року, залучуючи фотографію та короткі біографічні дані, зазначаючи працю кандидатки в ОДУМ-і та в українській громаді. Фотографії всіх зголошених кандидаток будуть поміщені в журналі "М. У.". Остаточний вибір Королеви буде оголошений спеціально призначеним журі під час Ювілейного Бенкету та Забави 5-го липня 1980 р.

Ювілейний Комітет та Ц.К. ОДУМ-у

ПРОГРАМА

ЮВІЛЕЙНОГО З'ІЗДУ

З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

4 — 6-го липня 1980 року

Осередок УПЦеркви в США, Бавнд, Брук,
Н. Дж.

П'ятниця 4-го липня:

- З'ІЗД СТАРШИХ ВИХОВНИКІВ
ОДУМ-У США
- ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ
- ВЕЧІРКА ДЛЯ ЧЛЕНІВ СТУДЕНТ-
СЬКОГО ВІДДІЛУ ОДУМ-У

Субота 5-го липня:

- ЮВІЛЕЙНИЙ З'ІЗД ОДУМ-У США
І КАНАДИ
- БЕНКЕТ
- ЗАБАВА

Неділя 6-го липня:

- СЛУЖБА БОЖА
- ПАНАХИДА за вічний спокій віді-
йшовших членів ОДУМ-у і ТОП-у
- МОЛЕБЕНЬ за здоров'я членів
ОДУМ-у і ТОП-у
- СКЛАДЕННЯ вінків на могилах Почес-
них Членів і Голів ОДУМ-у, похованих
у Бавнд Бруці: президента Витвицького,
композитора Хоменка, проф. Сенька,
кол. Понеділка та кол. Дзябенка.

ЯКЩО МИ кажемо, що молодь

майбутність нації — то що ми
зробили, щоб допомогти їй у її
праці?

В травні — місяці СКВУ
даймо моральну і матеріальну підтримку
для СКВУ!

О. 3.

ПРИКЛД ЙОЛАНДИ КЛАРК

Хто така Йоланда Кларк? — вирине питання у читача.

Ось коротко про неї: це молода жінка, яких 20-ть років життя, англійка, член відділу Міжнародної Амнесії у невеличкому містечку Гарлов, яких п'ятдесят миль на північ від Лондону. Протягом останніх шість років, від 14-го року життя, вона безперервно, що два тижні, писала листа до Святослава Караванського. Ані одного листа від Йоланди Кларк С. Караванський не одержав. І ані одного листа Йоланда не одержала від Караванського. Її витривалість, послідовність і глибоке переконання, що треба писати листи (разом 144) до політв'язня в СССР, рівняється героїзмові, прикладові, який слід наслідувати нашій молоді.

А було воно так: у середу 7 грудня 1979 р. ми в трійку — Ніна Строката, Святослав Караванський і я поїхали поїздом з Лондону до Гарлов, до голови місцевого відділу Міжнародної Амнесії — Ідіт Коздон. На станції в Гарлов нас чекав її чоловік — лікар. По дорозі ми оглянули Гарлов і вже вкортці на порозі їхньої хати вітала Караванських п-ні Ідіт. Ще поки зібрались члени відділу і кореспонденти, ми встигли потелефонувати до Нью Йорку і зробити телефонічне інтерв'ю з Караванськими для "Свободи".

Вкортці вітальня почала наповнюватись членами відділу Міжнародної Амнесії, прийшли кореспонденти і фотограф. Всі вітались і кидали поглядом на великий портрет Святослава і для порівняння переводили погляд на живу людину, яка ще кілька тижнів перед цим докінчувала своє тридцятирічне ув'язнення у Калузській тюрмі.

В часі розмови, двері кімнати відчинились і до середини прямо вбігло (мабуть вирвавшись з роботи) молоде дівча.

Вона привіталась, сіла на краєчок крісла, мовчала і свої, немов перелякані очі, вп'яла у Святослава Караванського. Що в голові тієї дівчини відбувалось у тому моменті — напевно ніхто й ніколи не довідається. Вона дивилася і мабуть не повірила, що 144 листи написані Караванському, не пішли намарно. Ті хвилини часу, які вона відривала від забав, науки, може й першої своєї любові (вона недавно виїшла заміж) — дали конкретний результат.

В історії захисної праці Міжнародної Амнесії це рідкість, щоб члени організації мали змогу зустрітись з в'язнем, якого боронили.

Йоланда довго не сиділа. Десь за півгодини вона піднялась і сказала, що мусить іти. Але вона дальше не звертала своїх очей зі Святослава. Він встав, підійшов до неї і їхні очі зустрілись. На хвилину Йоланда немов розгубилась. Вона зарум'янілась, підняла руки вгору і кинулась на шию Караванському. Сильно його обняла, притиснула до себе і з цілим своїм молодечим запалом почала цілувати. Всі присутні на хвилину замовкли, дехто піднявся, а Святослав зняковівши, так і не знав, що у тій ситуації йому робити, не очікуючи, що якесь англійське дівча, віддалене від України, Володимира і Мордовії на тисячі кілометрів, так пристрасно буде його прощати в далеку дорогу. Її очі були повні сліз і вона не хотіла випустити його зі своїх обіймів...

Підійшла Ніна, і Йоланда теж кинулась їй на шию і не менше палко цілувала на прощання.

Пізно увечері ми поверталися поїздом до Лондону. Вимучені подіями дня, мої співпідорожні пробували хоч на хвилину відпочити. Я дивився у вікно і, чомусь, будучи свідомим всіх труднощів нашого громадського і політичного життя, пригадав слова з вірша Караванського:

І я благаю: Небо! Дай нам компас,
Шукати шлях у лісі власних вад!

І подумав: О, Небо, дай нам українських Йоланд, які б не впали серед безконечних труднощів, дай їм силу витримати і зробити хоч частину того, що зробило англійське дівча — Йоланда Кларк.

(Смолюк)

ДО УВАГИ БАНДУРИСТІВ

Якщо ви потребуєте чехол на бандуру,
можете замовити його у нас.

Висилайте розмір бандури і 25 дол. завдатку.
Повна ціна чохла 40 дол. За два тижні ви дістанете його.

Маю також тверду протекцію для струн.

Замовлення присилати на адресу:

Mr. W. MURHA
17179 Woodbine
Detroit, Mich. 48219, USA
Tel. 1-313-533-7197

Якщо ви можете забезпечити молодь Онтаріо новими зайняттями, Онтаріо допоможе оплатити їх

Якщо ви провадите підприємство в Онтаріо і творите нові місця праці між 5 травня і 26 жовтня 1980 р., ви можете звернутися до Онтарійської Програми Зайняття для Молоді Ontario Youth Employment Program (OYEP) за субсидією у висоті \$1.25 на годину (аж до максимальної висоти \$50 тижнево) на покриття зарплат кожної молодої людини, яку ви найняли для цих занять, і яка має право на них.

Ось як OYEP може допомогти

OYEP призначена для вас і для молоді, яка хоче працювати. Вона дає вам можливість наймати молодь від 15 до 24 років для додаткових робіт, а ми допоможемо вам заплатити їм.

Максимальна субсидія дозволяє вам аж до 6.000 годин допомогти на кожному місці, де прохання про зайняття було внесено. Наприклад, ви можете винайняти 10 молодих людей на 15 тижнів кожного, або 15 молодих людей на 10 тижнів кожного. Ви мусите найняти кожну молоду людину в середньому на 25 годин тижнево на працю під доглядом принаймні на 6 тижнів.

Які працедавці можуть користати з субсидій

Ви можете користати з субсидій, якщо ви є фактично зайняті в купецькому чи промисловому підприємстві в Онтаріо впродовж щонайменше одного року перед 5 травня 1980 р. Ця вимога відноситься до кожного місяця, на який бажали б найняти.

Які працівники мають право до субсидій

Молоді люди, яких хотіли б найняти, мусять бути у віці між 15 і 24 роками життя, мусять жити в Онтаріо і мати право на працю в Онтаріо. Вони не можуть бути споріднені з

працедавцем, як це встановлено Онтарійським Актом про Зайняття Молоді.

Всі зайняття мусять бути новими

Щоб мати право на субсидії, створене місце праці мусить бути додатковим до звичайного чи сезонного зайняття і забезпечене впродовж 25 тижнів періоду програми. Це можуть бути спеціальні проекти в бюро, загальний ремонт, досліді і т. п.

Старайтеся вчасно

Субсидійні фонди обмежені

Остаточний реченець для заяв минає 2-го липня 1980 р. або і вчасніше, якщо всі фонди будуть розподілені. Вносьте свої заяви вчасно, якщо ще можливо. Поки ви приймете на працю, впевніться, що ви маєте письмове погодження.

Потребуєте докладніших інформацій?

За вичерпними вказівками програми пишіть або дзвоніть. Ми радо допоможемо.

Ministry of intergovernmental Affairs,
Subsidies Branch, Queen's Park,
Toronto M7A 2R8.

Без оплати

1-800-268-7592 Toll Free

In Metro Toronto
telephone 965-0570.

In Northern Ontario
(807 calling area) telephone
(416) 965-0570 Collect

OYEP works for all of us.

William Davis
Premier

Province of Ontario

Олексій КОНОВАЛ

30 РОКІВ ПРАЦІ ФІЛІЇ ЧІКАГО

Приміщення філії — постійна проблема

Об'єднання Демократичної Української Молоді в США засновано 18 червня 1950 року в Нью Йорку, а 6 серпня 1950 року на зборах молоді, що не належала до жодної української організації, створено філію ОДУМ-у Чикаго. ОДУМ і ДОБРУС мали спільну домієку на Чикаго вулиці в дерев'яному будинку Богдана Музики. Але в скорому часі похоронне заведення Музики вирішило поширитися і ОДУМ перебрався у залю новоствореної української парафії св. Покрови. Деякий час домівка філії була у пивниці голови філії Віктора Білоуса. Як філія розбагатіла, в 1959 році винайняла кімнату-склеп на перехресті доріг Артіжен і Потомек через дорогу від української парафії св. Софії.

В 1960 році члени ОДУМ-у, ДОБРУС-у та їх прихильники вирішили купити великий двоповерховий дім на Дивіжен вулиці. Дім ОДУМ-у відразу активізував філію та скріпив демократичний бльок. Зросло членство ОДУМ-у, Юного ОДУМ-у, створено різні мистецькі одиниці. Кожного дня і вечора в домі ОДУМ-у був рух та кипіло життя.

В сімдесятих роках українська околиця довкола ОДУМ-у почала змінюватися. Там почали поселятися порторіканці, а пізніше й негри. Околиця гіршала. Напади, грабежі, вломи — стали подією дня. Не раз вломлювалися злодії й до дому ОДУМ-у, вибираючи з нього все, що можна було взяти. Щоб не розгубити членство, дім дали на продаж (ще не продали), а почали користуватися залами української православної парафії св. Володимира. Після майже двох років перебування у них перебралися в грудні 1979 року до будинку Пласту.

Керівництво філії

Праця філії залежала у великій мірі від голови філії та управи. Як активний був голова, активною була управа, активною була й філія. Першим головою філії Чикаго був Олександр Луппо. Після нього філію очолювали в різні роки такі одумівці: Павло Коновал, Володимир Філь, Віктор Білоус, Олексій та Василь Коновал, Олексій Пошиваник, Микола Скиба, Іван Іващенко, Володимир Косогор, Віктор Войтихів та Микола Сидельник.

Корпорація "Свобода"

Ідея купівлі дому ОДУМ-у в Чикаго нуртувала давно. Але щойно 1960 року управи ОДУМ-у і ДОБРУС-у скликали збори членів і створили корпорацію "Свобода" для купівлі й утримання

дому ОДУМ-у. До першої управи корпорації були вибрані Андрій Шидогуб, голова ДОБРУС-у — головою, Олексій Коновал, голова ОДУМ-у — секретарем, Василь Мирутенко — скарбником та Лука Ботвин — організаційним референтом. При допомозі одумівців та їх батьків, добрусівців та прихильників демократичного руху корпорація збирала потрібні фонди, купила двоповерховий дім в околиці, де жили майже всі одумівці, й пристосувала його для праці з молоддю. Українська громада щиро відгукнулася з пожертвами. На списку жертводавців налічується 320 осіб та організацій, що склали свої пожертви. Корпорація "Свобода", до якої належить 52 особи, є заінкорпорована в штаті Іллінойс фактично багато років виконувала обов'язки Товариства Одумівських Приятелів. Корпорацію очолювали Андрій Шидогуб, Лука Ботвин, Володимир Котенко, Василь Мирутенко, Федір Ревенко, Василь Косогор та Павло Коновал.

В 1970 році управа корпорації заплатила за дім останню суму позичкодавцям. Дім ОДУМ-у коштував разом з перебудовою понад 30 тисяч доларів. Багато праці вклали управи та члени корпорації. Варто згадати відданих працівників останніх років, якими були: Василь Косогор, Савелій Оборковський, Володимир Котенко, Марко Пошиваник, Василь Мирутенко, Павло Коновал, Федір Ревенко, Дмитро Кирей, Василь Сербу, Василь Скиба, Лука Ботвин, Іван Донченко, Іван Лисенко, Данило Завертайло, Олексій Коновал, Петро Завертайло, Олександр Луппо, Григорій Шкребець та Степан Тарасенко.

Але часи змінилися. Змінилася околиця. Всі українські родини вибралися в кращі околиці. Дім ОДУМ-у, якби був в іншій частині міста, міг би служити ОДУМ-ові та всьому демократичному бльоку ще багато, багато років.

Струнна оркестра та струнний ансамбль

В кінці 1962 року розпочато підготовку для створення струнної оркестри. Великих старань приклав Данило Завертайло у створенні оркестри. Він найшов людей, що купили інструменти особам, що не мали змоги, та зацікавлював кожного записатися до оркестри. В січні 1963 року Анатолій Степовий розпочав працю з оркестрою. Він та Дмитро Грушецький учили грати на мандоліні, Іван Турчанович на гітарі. Адміністратором оркестри взявся Олексій Коновал. Після трагічної смерті Турчановича вчення гри на гітарі перебрав Ярослав Маркевич, а пізніше Анатолій Луппо, який був заступником диригента Анатолія Степового.

Майже рівночасно з створенням оркестри, створено струнний квартет під керівництвом Анато-

**УПРАВА ФІЛІЇ ОДУМ-У
ЧІКАГО, 1966 РОКУ**

Зліва сидять: Іван Іващенко, Га-
лина Довгошия, Людмила Ревен-
ко, Василь Коновал — голова,
Катя Ковальчук, Валя Пошива-
ник та Володимир Косогор.

Стоять: Володимир Марченко, Ва-
силь Вестеровський, Михайло
Бузько, Василь Ковальчук, Дани-
ло Завертайло, Микола Скиба,
Олексій Пошиваник та Олексій
Коновал.

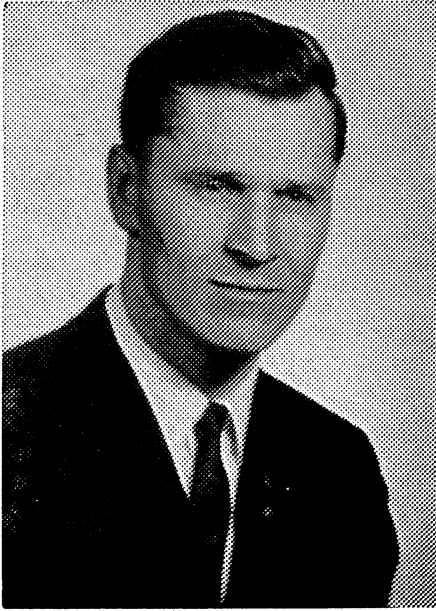

**УПРАВА ФІЛІЇ ОДУМ-У
ЧІКАГО 1969 РОКУ**

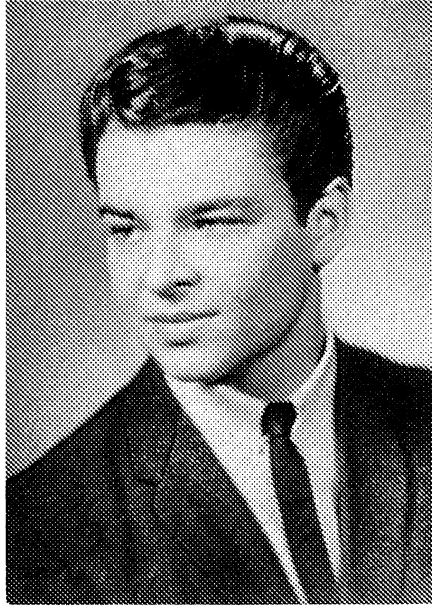

**УПРАВА ФІЛІЇ ОДУМ-У
ЧІКАГО 1972 РОКУ**

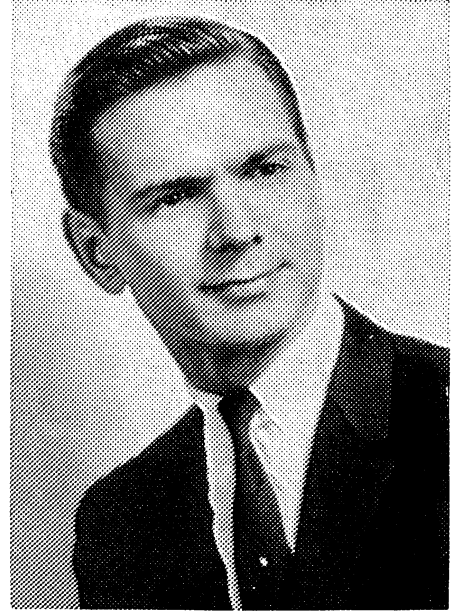
ГОЛОВИ ФІЛІЇ ОДУМ-У ЧІКАГО В 1965 — 1973 РОКАХ

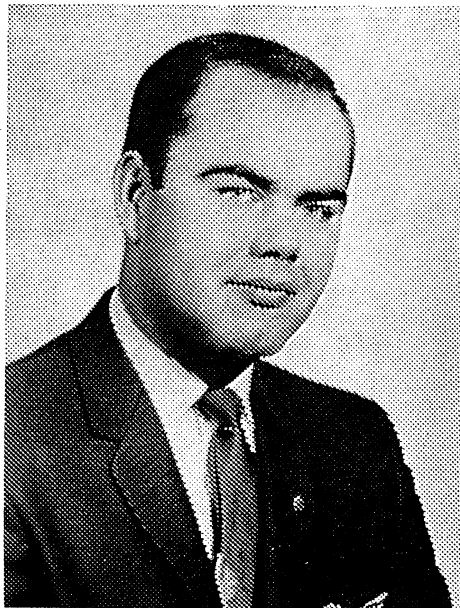
Василь Коновал
1965-66 і 1972-73

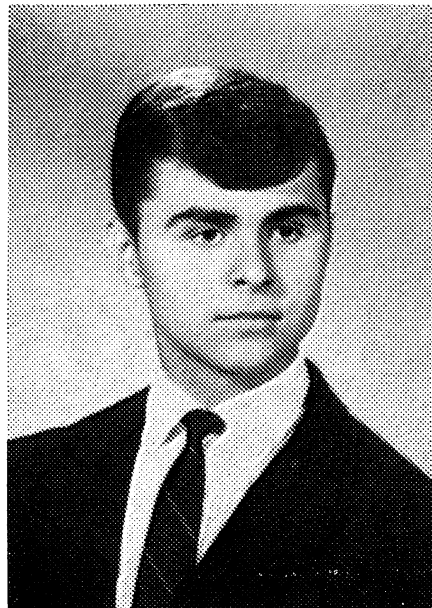
Микола Скиба
1966-67

Іван Іващенко
1967-68

Олексій Пошиваник
1968-69

Віктор Войтихів
1970-72

Ставайте членами корпорації відпочинкової оселі "Україна"

**АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ ОДУМ-У ПІД ЧАС ПЕРШОГО ВИСТУПУ
на ОДУМ-івським Шевченківським концерті 1965 року в школі Шопена**

**СТРУННИЙ АНСАМБЛЬ ОДУМ-у
ЧІКАГО**

під керівництвом
Віктора Войтихова

грають під час бенкету
25-річчя Пласту в Чикаго

лія Луппо. В ній грали Анатолій Луппо, Дмитро Грушецький, Іван Турчманович та Микола Осозський. З відходом деякого з них до ансамблю прилучилися Ярослав Маркевич, Олексій Пошиваник, Микола Скиба, Віктор Ботвин та Володимир Косогор.

Число членів струнної оркестри впродовж її існування було між 30 і 50 осіб. В 1966 році керівництво струнною оркестрою перебрав Анатолій Луппо, який керував нею до 1971 року. Раніше було створено групу, щоб з неї підсилювати старшу групу струнної оркестри. В новій групі учили грати на мандоліні Дмитро Грушецький та Віктор Войтихів, а Олексій Пошиваник на гітарі.

В 1971 році працю з оркестрою перебрав Віктор Войтихів, який різночасно став і керівником струнного ансамблю. З працею в струнній оркестрі йому допомагали Олег Масловський, Роман Козицький та Володимир Мацкевич.

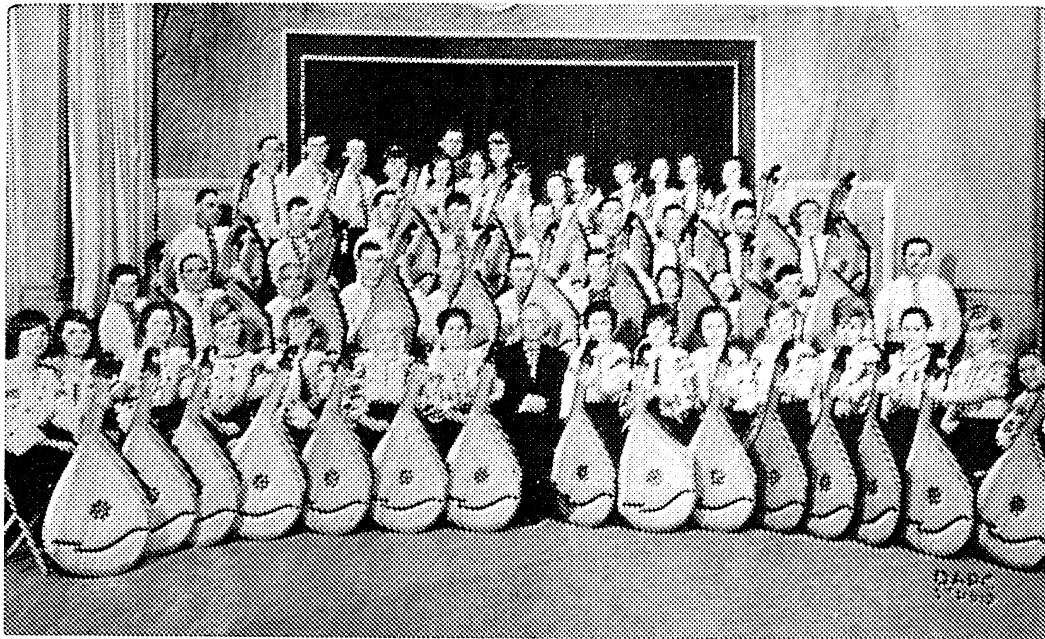
Обидві групи 1971 року об'єднано в одну. Багато членів струнної оркестри, особливо нової групи, були членами СУМ-у та Пласту. Як навчилися грати — залишили оркестру. Решта членів нерегулярно відвідували проби, втратили охоту, й тому після чотирьох виступів на імпрезах, працю струнної оркестри припинено в другій половині 1974 року. Кращих гравців з оркестри долучено до струнного ансамблю. В струнному ансамблі, яким керує Віктор Войтихів, грали: Петро Осійчук, Петро Лисенко, Петро Бойко, Володимир Косогор, Володимир Мацкевич, Андрій та Микола Скиба, Микола Семітко, Петро Іващенко та Віктор Войтихів. Останні кілька років склад цього ансамблю лишився без змін. Вони придбали собі для виступів козацький стрій. У 1978 році видали першу платівку, а в цій році плянують видати другу. В струнному ансамблі тепер грають: Петро Осійчук, Андрій Скиба, Микола Семітко, Олена Сербу, Дарка Попович, Володимир Мацкевич та Віктор Войтихів.

ОДУМІВЦІ!

**Готуйтесь до відзначення в цій
році 30-ліття ОДУМ-у!**

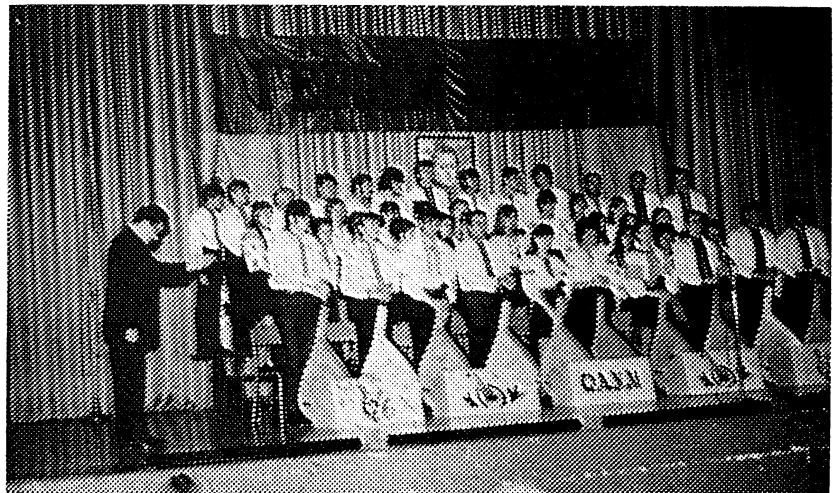
Співочі групи дівчат

Філія в своїй праці прикладала велику увагу мистецьким одиницям. Ще в 1959 році створено перший дівочий квартет у складі: Олена Павелко,

**АНСАМБЛЬ
БАНДУРИСТІВ
ТА ХОР ОДУМ-У ЧІКАГО
1966 року.**

**Диригент
Григорій Китастий**

**АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ
під керівництвом Ан. Луппо
на Святі Героїв**

**СТРУННА ОРКЕСТРА ОДУМ-У
ЧІКАГО
під керівництвом
Віктора Войтихова**

Марія Шкребець, Марія Пилипенко та Галина Бойко. Керівником його спершу була Оленка Павелко, а пізніше Анатолій Степовий, який підбирав їм пісні, розписував їх на голоси та учив. Його працю пізніше продовжували Дмитро Грушецький, Анатолій Луппо та Євгенія Косогор.

Склад дівочого квартету, як до нього прийшли молодші одумівки, почав мінятися з року в рік. Одні виїздили до університетів поза Чикаго, інші виходили заміж, а на їх місце приходили нові особи. Дівоча група виступала на різних з'їздах та зустрічах ОДУМ-у, бенкетах, радіопередачах українських та американських, в університетах, на інтернаціональних виставках та інших громадсько-релігійних імпрезах. В ній впродовж років співали: Стефа Ковальчук (Меркело), Марія Коновал, Надя Сахно, Віра Тарасенко, Ліда Романенко, Катя Щибря (Бондаренко), Віра і Оля Горб, Наталка Колішинська, Оля і Ліда Косогор, Ліда Хованська, Ліда та Христя Тарасенко, Євгенія Петренко (Косогор), Оксана Скиба (Дудич), Наталя Скиба (Коновал), Дора Пошиваник, Люба Петренко, Ніна Семітко та Катя Ковальчук.

Зразу після придбання дому ОДУМ-у створено співочий ансамбль Юного ОДУМ-у для виступів на своїх родинних імпрезах. Ним керували Олена Павелко, Анатолій Степовий, Оксана Лобачевська та Марія Коновал.

Ансамбль бандуристів ОДУМ-у

Управа філії плянувала спершу створити невелику групу бандуристів з дівчат. Купили одну бандуру. Данило Завертайло організаційний референт філії робив заходи, щоб придбати ще кілька бандур. В міжчасі він довідався, що є змога дістати більшу кількість чернігівських бандур з України. Робилися заходи, щоб хтось з пенсіонерів з капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка з Детройту приїхав до Чикаго, як прийдуть бандури, й підготував нашого керівника та провів кілька тижнів з новоствореною групою бажаючих навчитися грати на бандурі. У часі створення ансамблю вирішила думка, чому б не звернутися до Григорія Китастого, що мешкав у штаті Каліфорнія, щоб він переїхав до Чикаго. Управа філії домовлялася з "Самопоміччю", щоб дали йому працю в своїй фінансовій установі.

У кінці 1964 року Григорій Китастий, бандурист й композитор був уже в нас. Почалася праця ансамблю з двома бандурами. Скоро надійшли з України перші десять, довгожданних бандур, а за ними наступні. У квітні 1965 року ансамбль бандуристів ОДУМ-у вперше виступив перед українською громадою на Шевченківському концерті. Наш ансамбль дав поштовх, зацікавлення для створення одумівських ансамблів бандуристів у Торонто, Філадельфії та Міннеаполісі, навіть більше того, бандури для них були замовлені нашою філією. Бандуристи виступали на різних українських імпрезах та концертах ОДУМ-у, що влаштовувалися річно починаючи з 1962 року до 1972. На концертах ОДУМ-у в Шопен школі виступали ансамбль бандуристів, струнна

оркестра, струнний ансамбль, танцювальна група та співочі групи дівчат і хлопців.

В 1967 році старанням філії створено громадський комітет, щоб відзначити 60-річчя Григорія Китастого. Його річницю відзначено бенкетом і концертом з участю запрошених мистців величаво і врочисто.

У листопаді 1967 року Григорій Китастий повернувся до Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка в Детройті, а ансамбль бандуристів перебрав Анатолій Луппо, який керував ним більше як десять років. З осені 1978 року з ансамблем працює Євгенія Косогор. Марія Коновал є адміністратором. Ансамбль бандуристів переважно нараховував понад 60 осіб. Впродовж років одні відходили, а на їх місце приходили нові, підрастаюча молодь. Нових осіб учили грати на бандурах Іван Іващенко, Олексій Пошиваник, Юрій Диліндорф, Петро Черняк, Василь Деркач та Ляля Кочман.

Ансамбль бандуристів під керівництвом Анатолія Луппо виступав на різних концертах. Брав участь в академіях з нагоди роковин Незалежності України, та Симона Петлюри, 80-річчя Українського Народного Союзу, річниці Українського Вільного Університету, на 6 з'їзді УРДП, імпрезі "Українських вістей", на інтернаціональній виставці в Неві Піер, на одумівських зустрічах та багато інших імпрезах. В 1969 році ансамбль їздив до Детройту, де виступав разом з іншими капелями та ансамблями бандуристів на відзначенні 50-річчя Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка. В 1974 і 1975 роках ансамбль бандуристів та струнний ансамбль їздили до міста Луївіл у штаті Кентакі, де виступали шість разів перед американською публікою впродовж двох днів кожного року.

В 1974 році філія відзначила десятиріччя свого ансамблю. На це свято-бенкет з виступом бандуристів і забавою був запрошений Китастий. Йому вручено пропам'ятну грамоту як першому керівникові нашого ансамблю. Також вручено грамоти Анатолієві Луппо, який керував ансамблем після відходу Китастого, Данилові Завертайлові, Олексійові Коновал, Анатолієві Степовому за їх допомогу в організації, популяризації та праці ансамблю. Грамоти виготовив Микола Сідельник.

ОДУМ часто запрошували різні українські організації на свої імпрези з виступом. Не завжди можна було вчасно приготувати великі мистецькі групи. Тому було створено групу бандуристів, якою спершу керував Олексій Пошиваник, а пізніше Іван Іващенко. В цій групі грали Олексій Пошиваник, Іван Сербу, Петро та Іван Іващенко, Олег Масловський та Юрій Диліндорф. Вони виступали на радіопрограмах філії, на святі Симона Петлюри, на кооперативному фестивалі в Раунд Лейк, в Іллінойському університеті перед студентами, на святі Шевченка, Івана Котляревського та багато інших. Останні шість років цією групою керує Василь Деркач. В її складі виступали: Оля Куриляк, Катя Косик, Наталка Кохно, Ляля Кочман, Тарас Кохно, Анатолій Коломиєць, Петро Черняк та Василь Деркач.

В. Деркач керуючи групою бандуристів, увесь

СТРУННА ОРКЕСТРА ОДУМ-У ЧІКАГО — 1970 РІК
Керівник Анатолій Луппо

Перший ряд зліва: Оля Лисенко, Люся Кирилів, Оксана Кралька, Оля Іващенко, Галя Скиба, Анатолій Луппо — керівник оркестри, Ярослав Гринів, Віра Коновал, Олена Сербу, Сюзана Костин.

2-ий ряд: Розалія Бойко, Марія Пришляк, Оксана Безлик, Люся Кралька, Олена Ватраль, Ліда Косогор, Оля Косогор, Олександр Лисенко, Іван Косогор, Юрко Завертайло, Володимир Косогор, Олексій Коновал — адміністратор

3-ій ряд: Микола Осовський, Роман Козицький, Володимир Мацкевич, Андрій Скиба, Богдан Ватраль, Володимир Коновал, Богдан Бережан, Віктор Гуртовий,

4-ий ряд: Володимир Павлівець, Іван Лисенко, Петро Лисенко, Петро Бойко, Віктор Войтихів — голова філії ОДУМ-у, Петро Павлівець і Василь Коновал.

**КУПУЙТЕ
ДОВГОГРАЮЧУ ПЛАСТИНКУ
СТРУННОГО АНСАМБЛЮ ОДУМ-У
В ЧІКАГО**

в членів управи філії за 6.00 дол., або поштою,
всилаючи чек на 6.75 дол. на адресу:

**The ODUM String Ensemble
3939 No. Ridgeway
Chicago, Illinois 60618, USA**

КОНКУРС

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журналу оповідання, статті, поезію, проголошуємо конкурс на найкраще написані твори українською мовою. З цією метою, в 30-ліття ОДУМ-у п. Федір Бойко дарував такі нагороди:

ПЕРША	— 400 дол.
ДРУГА	— 300 дол.
ТРЕТЯ	— 200 дол.
ЧЕТВЕРТА	— 100 дол.

**ОДУМ 30 років допомагає батькам
у вихованні їх дітей!**

Жюрі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журналу "Молода Україна" до 31 грудня 1980 року.

Центральний Комітет ОДУМ-у

СЕКСТЕТ ДІВЧАТ ФІЛІ ЧІКАГО
Зліва: Люба Петренко, Наталія
Коновал, Оля Павленко, Дора
Пошиваник, Христина Тарасенко,
Ніна Семітко.
Керівник групи: Євгенія Косогор

**ВОКАЛЬНА СІМКА ОДУМ-У
ЧІКАГО 1971 Р.**

**ЖІНОЧИЙ ХОР ОДУМ-У
ЧІКАГО**
на концерті в 1971 році

**ТАНЦЮВАЛЬНА ГРУПА
ФІЛІЇ ЧІКАГО "МЕТЕЛИЦЯ" 1973
на одумівській вечірці
"Вечір на Україні"**

час теж розучував новий репертуар з усіма банду-стами ансамблю. В ансамблі бандуристів, який складається з бандуристів та хору, на бандурах в 1980 році грають такі особи: Оля і Лідія Кури-ляк, Василь і Іван Деркач, Петро Черняк, На-талка Кохно, Петро Осійчук, Тарас Кохно, Іван Іващенко, Ляля Кочман, Тарас Коновал, Павло і Дора Пошиваник та Володимир Сидор.

Танцювальна група "Метелиця"

В 1963 році створено танцювальний гурток фі-лії, який очолив балетмайстер Микола Осовський. Помічниками в нього були брати Петро та Іван Іващенко. В 1969 році танцювальну групу, яку пізніше назвали "Метелиця", перебрав Іван Іва-щенко, який по сьогодні є її керівником, хорео-графом і танцюристом. Танцювальна група ви-ступала на всіх концертах філії, на зустрічах ОДУМ-у, в музеї Індустрії та Промислу на свя-точній імпрезі "Різдво довкола світу", в Неві Пієр на інтернаціональних фестивалях, на фе-стивалях святого Йосипа, парафії, де вони вже роками мають свої проби танців, американських середніх школах та університетах та в центрі Чі-каго на Дейлі плазі.

На танцювальних змаганнях 1974 року танцю-вальна група "Метелиця" вийшла першуном між танцювальними групами сербів, греків та росіян. В танцювальній групі танцювали: Галя Скиба, Ірка Баялцалієв, Ніна Семітко, Світлана Тара-сенко, Христя Веселка, Ліда та Христя Тарасен-ко, Ліна Степова, Оля Руденко, Оля Мирутен-ко, Галина Довгошия, Катя Ковальчук, Валя По-шиваник, Євгенія Петренко, Оля Куриляк, Оля Троян, Леся Петренко, Анна Чаюн, Лариса Свір-ська, Люба Романишин, Славка Паньків, Петро Іващенко, Іван Косогор, Анатолій Одарченко, Віктор Федунів, Юрко Діліндорф, Іван Савчен-ко, Оріся Завертайло, Неля та Лариса Яскевич. Тепер в танцювальній групі танцюють: Зоряна та Іван Іващенко, Ніна і Петро Осійчук, Андріян та Тарас Фридер, Євген Береза, Тарас Кохно, Маруся й Іван Мискал, Том Кашул, Валя Семіт-

ко, Наталя Коновал, Оксана Мельник, Леся Смоляк, Оля Татко, Олесь Коновал та Ліда Шкребець.

Танцювальній групі ОДУМ-у переважно до танців акомпанював струнний ансамбль філії, а останні роки їм акомпанював на акордіоні Олексій Пошиваник деколи сам, а деколи з сином Павлом.

Маршова оркестра

Філія часто брала участь в різних парадах, де-філядах та демонстраціях. Тому було вирішено створити маршову оркестру. Придбано один вели-кий бубон, чотири малі, фанфари та труби. Ана-толій Степовий розпочав з ними працю. На одній з зустрічей ОДУМ-у філійні бубнисти Василь Ковальчук, Михайло Козленко, Віктор Ботвин, Олександр Тарасенко та Микола Скиба виби-вали такт одумівській колоні з Чикаго. Праця з ними проходила успішно. До хлопців приєдна-лися й дівчата. Але в скорому часі злодії покра-ли більшість інструментів з будинку ОДУМ-у і те припинило дальшу працю маршової оркестри.

Юний ОДУМ та табори

Без доросту ОДУМ-у, показав час, праця фі-лії занепадала. По деяких філіях почали творити Юний ОДУМ. В Чикаго за створення Юного ОДУМ-у серйозно взялися щойно 1959 року. Фе-дір Ревенко, батько двох дівчат, запропонував свою поміч в управі філії. Він та голова філії Олексій Коновал відвідали батьків, що мали дітей і вписали до Юного ОДУМ-у понад 30 осіб. А у 1964 році Юний ОДУМ нараховував коло сотки дітей. Першими виховниками були Марія Шкре-бець, Ганна Бойко, Віктор Білоус та Олексій Ко-новал. Створено рої, дано їм назви і регулярно, раз у тиждень, відбувалися з ними сходина. Ви-ховниками спершу були старші одумівці, а пізні-ше ними стали колишні юні одумівці. Ось список виховників: Дмитро Грушецький, Ярослав Мер-

ДОРІСТ ЮНОГО ОДУМ-У
вітає матерів на День Матері.
Виховниця — Світлана Тарасенко

кело, Василь Коновал, Стефка Ковальчук, Олена Лукаш, Таня Суховій, Олексій Пошиваник, Іван Іващенко, Віра та Ніна Лукаш, Віра Горб, Галина Грушецька, Ліда і Світлана Тарасенко, Марія Коновал, Оля і Володимир Косогор, Людмила Ревенко, Валя Пошиваник, Катя Ковальчук, Марія Глібчук, Василь Вестеровський, Христя Белей, Микола Павленко, Олег Масловський, Віра Коновал, Ліда Хованська, Віктор Войтихів, Наталя і Володимир Коновал, Олена Сербу, Анатолій Степовий, Галя Скиба, Оля і Маруся Луппо, Ірка Баяльцалієв, Тарас Кохно, Анатолій Коломиець, Тарас Коновал, Оріся і Юрій Завертайло, Лариса Яскевич та Віра Павленко. Починаючи з 1968 року, кожного літа члени Юного ОДУМ-у їздили автобусом на виховно-відпочинкові табори в Міннесоті. Там вони займалися спортом, плавали, мандрували, співали, мали гутірки, робили ручні роботи, забави, ватри і з сльозами розставалися після спільного двотижневого перебування на таборі з одумівцями Міннесоти та Індіани.

З 1971 року кожного літа філія висилала найменше по чотири особи на двотижневі курси виховників Юного ОДУМ-у, що відбувалися раз у Канаді на оселі "Київ" чи "Україна", а другий раз, друге літо, на одумівській оселі "Київ" у штаті Нью Йорк.

Товариство Одумівських Приятелів

В 1968 р. створено жіночий відділ Товариства Одумівських Приятелів, який очолювали Оксана Масловська, Валентина Косогор, Наталка Ревенко та Параска Завертайло. Жіночий ТОП проявив велику активність у своїй праці. Для придбання фондів він влаштовував різні вечори — полтавські, київські та ін., Великодні та Різдвяні базари та льотерії. А кожної суботи в домі ОДУМ-у мали буфет для дітей, що приходили з школи українознавства на сходи роїв Юного ОДУМ-у, на проби мистецьких одиниць. Кілька років підряд ТОП ча-

стинно покривав кошти подорожі на виховно-відпочинкові табори Юного ОДУМ-у. Для ансамблю бандуристів філії ТОП придбав строї та інші речі для філії. Окрім допомоги філії, ТОП вислав 22 пакунки потерпілим українцям від землетрусу в Югославії, склав пожертву родині письменника Степана Риндика, на катедру українознавства при Чикагському університеті, а в 1973 році влаштував прийняття-обід для Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка, що приїхала з виступом до Чикаго. Найбільш активними членами ТОП-у були: Валентина Косогор, Галина Грушецька, Марія Коновал, Марія Луппо, Параска Завертайло, Дора Пошиваник, Наталка Коновал, Галина Яскевич, Стефанія Кралька, Люся Завертайло, Розалія Бойко, Оксана Масловська, Наталка Ревенко, Зіна Луппо, Марія Сахно, Ніна Деркач та Рая Шкребець.

Радіопередачі філії

У першому п'ятнадцятиріччі існування філії, ОДУМ мав свої радіопередачі лише час-від-часу з нагоди якихось одумівських подій чи імпрез. Починаючи з 1965 року й по сьогодні філія має свої радіопередачі раз у місяць. Спершу 15-хвилинні передачі були частинсю радіогодини Люсі та Степана Самбірських, а починаючи з грудня 1965 року до кінця 1966 на програмі Василя Іващука. А так як проби та сходи роїв відбувалися переважно в суботу, тоді коли й передача ОДУМ-у, вирішено, щоб з 1967 року перейти на передачу Самбірських, яка надається в п'ятницю. Передачі філії спершу спонзорував Український Братський Союз, пізніше sklep Степана Вестеровського та кооператива "Самопоміч". З 1967 року передачі стали десяти-хвилинними і кошти покриває філія. Ці передачі присвячуються українським поетам, письменникам, композиторам, історикам та іншим визначним особам та подіям України та імпрезам і праці ОДУМ-у. На радіопередачах виступали з деклямаціями та співом рої Юного ОДУМ-у, співочі групи дівчат та хлопців, струнний ансамбль та надавалися записи

**АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ
ТА ХОР ОДУМ-У ЧІКАГО**
виступають під час концерту
одумівської зустрічі в 1972 р.
біля Торонта

струнної оркестри та ансамблю бандуристів філії. Тексти передач писали Дмитро Грушецький, Василь Коновал, Олексій Пошиваник, Віктор Войтихів, Юрій Коломиєць, Валентин Кохно та більшу частину Олексій Коновал. Дикторами на передачах були Ліна Степова, Валя та Олексій Пошиваник, Катя та Василь Ковальчук, Петро й Іван Іващенко, Люба Литус, Андрій і Микола Скиба, Галина Довгошия, Василь Вестеровський, Людмила Ревенко, Василь і Олексій Коновал, Марія Павлівець, Андрій Кушнір, Віктор Войтихів, Петро Лисенко, Ніна Ступак, Юрій Мищенко, Галина Грушецька, Ліда Безпалко, Ганна Чаюн, Петро Бойко, Віра Коновал, Ліда Хованська, Христия та Діана Белей, Світлана Тарасенко, Оля Урденко, Олена Сербу, Славка Гринів, Євгенія та Володимир Косогор, Дора Пошиваник, Валя Скиба, Оріся і Юрій Завертайло, Наталя і Володимир Коновал, Оля Татко, Олесь і Тарас Коновал, Тарас Кохно, Лариса Яскевич, Маруся Луппо, Катя Волкоєць, Анатолій Коломиєць, Леся Смоляк та Ліда Шкребець.

Друга Одумівська Проба, семінари та старші виховники

Від часу прийняття нового статуту ОДУМ-у та введення ступеня старших виховників, які змушують юних одумівців працювати над збільшенням свого знання, вісімнадцять юних одумівців Чикаго здали якесь з частин Другої проби ОДУМ-у, що складається з чотирьох частин. Всі чотири частини Другої проби здали Оріся Завертайло, Тарас Коновал, Маруся Луппо та Лариса Яскевич. Три частини здали Юрій Завертайло, Наталя і Володимир Коновал, Іван Косогор та Віра Павленко. Провідники та дорадники ОДУМ-у Чикаго 1976 року розпочали серії семінарів, щоб підготувати своїх членів до Другої проби. Олексій Коновал приготував "Збірник Другої

Проби ОДУМ-у", який містить питання і відповіді на всі чотири одумівські проби. Лекторами на семінарах були: д-р Анатолій Лисий, Олексій Пошиваник, Віктор Войтихів, Іван Деркач, д-р Лідія Куриляк, Іван Іващенко, Віра та Павло Коновал, Василь Вестеровський, Василь Коновал, Параска та Данило Завертайло, Марія та Олексій Коновал.

Спортове життя

В 1954 році філія Чикаго створила дружину копаного м'яча "Тигри". Впродовж трьох років змагалися вони з чисельними українськими і чужинецькими дружинами й належали "Тигри" до одної з кращих дружин в лізі. На жаль, через брак фондів та великого зацікавлення гравців її розпущено.

Волейбольні дружини хлопців і дівчат, які по-стали пізніше, змагалися не лише на одумівських зустрічах з іншими філіями, але й з дружинами СУМА, Пласту та іншими спортовими дружинами. В 1965 році дівчата Чикаго на зустрічі ОДУМ-у здобули перехідову чашу. В 1966 році на зустрічі в Канаді спортовці філії здобули три чаші: Петро Іващенко і Юрій Мищенко з плавання, Володимир Косогор з бігу та Михайло Будько з тенісу. На зустрічі ОДУМ-у 1973 року дружини хлопців і дівчат виграли змагання з відбиванки та також змагуни філії здобули перші

**У 30-РІЧЧЯ ОДУМ-у приєднайте хоч
одного читача-передплатника
для "Молодої України"!**

**ТАНЦОВАЛЬНА ГРУПА
ФІЛІЇ ЧІКАГО
на концерті ОДУМ-у в 1971 р.**

**ВІДБИВАНКОВА ДРУЖИНА
ОДУМ-У ЧІКАГО В 1973 Р:**

**Перший ряд зліва: Ан. Степовий,
Віктор Войтихів, Андрій Стротинський.**

**Стоять: Андрій Березецький,
Віктор Ткачолій, Ярема Бойко,
Роман Ткачук, Василь Мирутенко**

місця в бігу на 60, 100 та 440 метрів. Волейбольна дружина дівчат здобула переходову чашу ОДУМ-у в 1974 році на зустрічі ОДУМ-у в Детройті. У відбиванковій дружині дівчат грали чи й далі грають такі особи: Ніна та Валя Семітко, Ірина Баялцалієв (Скиба), Галя Скиба, Оля Луппо, Христя Тарасенко, Уляна Білинська, Ліда та Світлана Тарасенко, Анна і Люба Куціпак, Оксана Ревенко, Віра Отрошко, Віра Павленко, Маруся і Галя Луппо, Наталя Коновал, Лариса Яскевич та Оріся Завертайло. В хлоп'ячій дружині грали: Василь Мирутенко, Роман Ткачук, Анатолій Степовий, Андрій Березецький, Віктор Войтихів, Віктор Ткачолій, Ярема Бойко, Андрій Стротинський, Микола Павленко, Володимир Косогор, Василь Ковальчук, Віктор Ботвин, Андрій та Микола Скиба, Микола Сідельник, Володимир Коновал, Юрій Завертайло та Петро Черняк.

Відбиванкову дружину дівчат учили грати Віктор Войтихів та Анатолій Степовий, мол., а в 1972-73 р.р. дівчат і хлопців учив Віктор Войтихів. На зустрічі ОДУМ-у 1979 року в Детройті в міжфілійних змаганнях перше місце з відбиванки здобула молодша група дівчат з Чикаго,

а друге місце — старша група дівчат, також з Чикаго.

Філія допомагає також й іншим

Філія завжди прикладала багато старань, щоб журнал ОДУМ-у "Молода Україна" отримував кожний член філії та мкстецьких одиниць. Представниками журналу на Чикаго були Павло Коновал, Іван Козацький, Данило Завертайло, Олексій Коновал понад десять років, а з 1974 року є Олексій Пошиваник. Два останні представники філії рівночасно були й представниками журналу США. На пресовий фонд журналу завжди збіралося гроші на весіллях одумівців, як рівно ж виділялися певні суми з каси філії. Завдяки старанням членів управи філії, від 1963 року кредитова кооператива "Самопоміч" Чикаго постійно містить в "Молодій Україні" своє платне оголошення.

Як придбано оселю ОДУМ-у "Київ" у штаті Нью Йорк, філія виділила гроші з каси, проводила збірки та виділяла від 150 до 200 доларів

річно з коляди. Як на Сході США влаштовувалася лотерея для зібрання фондів на оселю, наша філія пожертвувала на розіграш нову чернігівську бандуру.

Як українські письменники створили літературно-допомоговий фонд для вможливлення видання літературних творів, з ініціативи філії, на той фонд зібрано 640 доларів.

З каси філії давано гроші на українські катедри при Гарвардському університеті, пресовий фонд "Українських вістей" та інші важливі потреби. В шістдесятих роках з членів філії та їх батьків створено 339-ий відділ Українського Братського Союзу, який є одумівським відділом. Фінансовим секретарем його є увесь час Павло Коновал.

Літом 1972 року старанням філії приведено до порядку могилу поета Михайла Ситника, який помер 1959 року.

Філія влаштувала доповіді Андрія Григоренка та Леоніда Плюща. З вступів на їх доповіді та збірок 1,170 доларів переслано Комітетові Оборони Політичних В'язнів в СССР та 1,864 долари родині Леоніда Плюща в Франції.

Зустріч ОДУМ-у США і Канади в 1973 році вперше відбулася в центральній частині Америки, в США. Ця зустріч була присвячена 800-річчю Полтави. Святочний комітет очолив Олексій Пошиваник. Він заангажував до співпраці все членство філії, ТОП-у та прихильників ОДУМ-у. Діловий комітет видав з нагоди річниці Полтави пропам'ятний конверт.

В 1973 році припало також 40-річчя штучно створеного комуністами голоду в Україні. Щоб відзначити цю трагічну дату й показати світові "гуманізм" Советського Союзу, видано пропам'ятний конверт. Проекти обох конвертів зробив Олексій Пошиваник, а мистецьке оформлення виконав Микола Сідельник. Олексій Пошиваник окрім проектів конвертів намалював обкладинку для "Альманаху-Збірника ОДУМ-у", опрацював багато різних жетонів для зустрічей ОДУМ-у США і Канади, жетон відкриття оселі ОДУМ-у "Київ" в США, 6-го з'їзду УРДП, річниці "Українських вістей" та багато інших.

Старанням філії видало наліпку на авто "Куди тебе чорти несуть", яку оформила Лариса Яскевич.

За пройдені 30 років існування філії ОДУМ-у Чикаго члени філії працювали не лише в себе в філії. Ряд членів роками були активними працівниками Головної Управи, Коша Старших Виховників та Центрального Комітету ОДУМ-у і багатьох інших громадських, політичних, фінансових та церковних організацій Чикаго.

ЖЕРТВОДАВЦІ НА РАДІОПРОГРАМУ "МОЛОДА УКРАЇНА" В ТОРОНТО

Павло Остапович	\$50.00
Дарія Бродгед (Гамільтон)	25.00
Марія Вовк	25.00
Ніна Козій	25.00
Ліза Звірховська	25.00
Євгенія і Тиміш Таборовські	25.00
Іван Даценко	20.00
Олена Лисик (Ошава)	10.00
Марта Савченко	10.00
Катерина Мусій	10.00
Катерина Щербань	10.00
Ліда і Григорій Равриші	10.00

За фінансову підтримку всім щиро дякує

Головна Виховна Рада Коша
Старших Виховників ОДУМ-у в Канаді

ARMADALE MEAT PRODUCTS LTD.

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ
В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ

Крамниця при вул. Блур коло Джейн

Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

2404 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P9

Tel.: (416) 767-3424

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2190-B Bloor St. W. — Toronto, Ont.

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE

УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до

ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ

Tel.: 763-5666

**ДОПОМАГАЙТЕ, цікавтеся своїми
дітьми — дайте їм нагоду проявити
себе в рядах ОДУМ-у!**

РОЗКЛАД ОДУМІВСЬКИХ ТАБОРІВ – ЛІТО 1980

КАНАДА — Схід
Оселя ОДУМ-у "Україна", Лондон, Онт.

від 7-го до 19-го липня

СПОРТОВИЙ ТАБІР ОДУМ-У

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM с/о V. Pedenko, 18 Henderson Ave.
Thornhill, Ontario L3T 2C0 (416) 889-0640

від 19-го липня до 2-го серпня

**ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНИЙ ТАБІР
ЮНОГО ОДУМ-У**

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM с/о I. Danylchenko, 827 Indian Rod.,
Mississauga, Ontario, L5H 1R4 (416) 274-2249

від 2-го до 16-го серпня

МИСТЕЦЬКИЙ ТАБІР ОДУМ-У

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM с/о M. Baldeckyj, 39 Newstead Rd.,
Weston, Ontario M9P 3G2, (416) 249-2827.

від 16-го до 29-го серпня

14-ИЙ ТАБІР ВИХОВНИКІВ

На табір приймається лише членів Юного
ОДУМ-у у віці 15-18 років за рекоменда-
цією старших виховників та управ філій
ОДУМ-у.

та

ТАБІР ДРУГОЇ ОДУМІВСЬКОЇ ПРОБИ

Всі апліканти до Табору Другої Одумівської
Проби мусять мати ступінь Старшого Ви-
ховника Кандидата або Учасника та належа-
ти до Коша Старших Виховників ОДУМ-у
своєї країни. За детальними інформаціями
та аплікаціями до повище зазначених двох
таборів просимо звертатись до 1-го серпня
на адресу Команди Виховників ОДУМ-у:

ODUM COUNCELLOR'S CAMP
с/о Ivan Pawlenko, 27 Ventnor Drive,
Edison, N. J. 08817, (201) 548-7903

Ю Н І О Д У М І В Ц І !

ГОТУЙТЕСЬ ДО ВІДЗНАЧЕННЯ

В 1980-МУ РОЦІ

30-ЛІТТЯ ОДУМ-У!

США — Схід
Оселя ОДУМ-у "Київ" — Аккорд, Н. Й.

від 12-го липня до 2-го серпня

**ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНИЙ ТАБІР
ЮНОГО ОДУМ-У**

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM с/о E. Kalman, 376 Green Lane,
Ewing, N. J. 08638, (609) 771-9535

від 2-го до 16-го серпня

8-ИЙ КУРС ГРИ НА БАНДУРІ під патро-
натом Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка.
За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM с/о P. Hursky, 50 Johns Rd.
Cheltenham, Pa. 19012, (215) 635-1522

США — Захід
Сіблей Стейт Парк, Міннеаполіс, Мінн.

від 3-го до 16-го серпня

**ВІДПОЧИНКОВО ВИХОВНИЙ ТАБІР
ЮНОГО ОДУМ-У**

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM с/о Mrs. D. Lysyj, 4004 Roanoke Circle,
Minneapolis, Minn. 55422 (612) 377-4031

ЗУСТРІЧ ОДУМ-У США Й КАНАДИ З УКРАЇНСЬКИМ

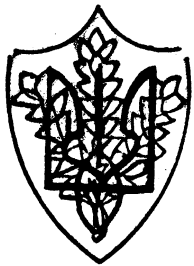
ГРОМАДЯНСТВОМ У 1980 РОЦІ

відбудеться

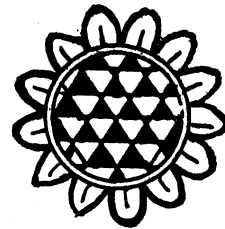
29-го, 30-го і 31-го серпня

на оселі ОДУМ-у

в Лондоні — Канада

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

Олег ОРАЧ

РУКИ МАТЕРІ

О руки ті!
Вони вночі не сплять,
Оберігаючи рожевий сон
дитяти.

З віків у вічність
проліта земля,
Нас на руках тримаючи,
як мати.

З чужих країн вертаючи
домів,
Після далеких мандрів
і розлуки,
Цілуймо руки наших матерів,
Натруджені, сумні,
ласкаві руки.

Ці руки пестили, варили
і пекли,

І сорочки нам шили
й вишивали,
І підкидали в небо нас малих,
Щоб і в житті так високо
літали,
Мов ластів'ят лаштуючи
в політ.

В любистковому літеплі
купали,
І прикипали руки до воріт,
Коли між люди вперше
випускали.

Ніщо не вічне —
вічні матері...

Уже й тоді,
як нікому стрічати...

Допоки сонце сяє угорі,
Вона живе — многотраждальна мати.

Юнодумівці і члени ТОП-у з своїм капеляном — шановним прот. Д. Фотієм, добр. М. Фотій та внуками — Софійкою і Андрійком Костинюками.

Торонто, 1979 р.
Фото П. Шкурки

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Платить за різні щадничі **9-13%** пільги
- Дає малі і великі особисті і моргеджові позички, в міру можливостей
- Має життєву асекурацію на заощадження до \$ 2.000 на особисті позички до \$10.000 після вимог КЮМІС
- Має чеки особисті даром і для подорожуючих та платять 5% на чекові конта.
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду даром
- Дає різні фінансові поради
- Дає пашпортіві гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугову
- Дає добрі кредитові звіти
- 30 років на службі Рідного Народу
- Вступайте в члени і щадіть ще ніж Вам треба позички, малої чи великої
- Позичайте на догідні сплати і низькі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.

406 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5T 2S6
Tel.: 363-3994

BRANCH OFFICE:

2258 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1N9
Tel. 763-5575

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЖЕРТВУВАЛИ:

Філія ОДУМ-- Філядельфія, США (коляда)	\$75.00
Родина К. Кашуби, Еванстон, Ілл., США	40.00
С. Стецюк, Австралія	6.81
Василь Косогор, Чікаго, Ілл. США	5.00
А. Максимлюк, Оро Стейшен, Онт., Канада	5.00
М. Ходаченко, Торонто, Онт.	6.00
С. Василенко, Фенікс, Арізона, США	6.00
В. Федченко, Парма, Огайо, США	3.00

НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИЄДНАЛИ:

Омелян Денисюк, Місісага,
Онт., Канада 1

ДІСТАЛИ ОГЛОШЕННЯ:
Петро Редак, Торонто, Онт. 1

ГУМОР

Адвокат до свого клієнта мови-
шенника — банкіра:

— Погана справа, пахне не менше, як п'ятьма роками.

— То зроби все, аби я дістав один рік, грошей тобі за це не по-
жалію.

Адвокат постарався — банкір дістав один рік. А коли по від-
буттю кари повернувся на волю й влаштував пишний бенкет для всіх тих, що йому допомагали, адвокат, підвпивши, підходить до банкіра й каже:

— Коли б ви знали, як тяжко мені було домогтися для вас од-
ного року тюрми...

— Розумію, дякую, — каже роз-
хвилований банкір.

— ...Дуже тяжко, — продовжує адвокат. — Ті ідіоти присяжні хо-
тіли вас оправдати.

Шотландець: "Учора мені при-
йшов лист від брата з Австралії, якого я не бачив поверх двадцяти років".

Прийatelj: "Ну й що він пише?"
"Не знаю, лист був доплатний, і я не схотів його викупити".

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1.

LONDON, ONTARIO

(Pre-mix concrete)

VILLAGE DELI

СМАЧНІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

фірми

СЕМИГЕНА

Крамниця на розі вулиць
Бересфорд і Блур Зах.
в Торонто

Власник

ПЕТРО СТЕПУРА

258 Beresford Ave.
TORONTO, ONT.

Дві мужи сидять на стелі й од-
на до одної:

— Як дурні мають бути люди...

— А тож чому? — питає друга.

— Та тому: будують у хатах
стелі й ніколи по них не ходять.

Чоловік заявив до поліції про
зникнення його жінки.

— Як давно? — запитують його.

— Та вже два роки.

— І ви лиш тепер заявляєте...

— Та я ще й тепер не дуже цьо-
му вірю...

Чоловік читає газету й до жінки:
— Жахливо! Чоловік застрілив

жінку й себе.

— А цікаво, кого він першого
застрілив? — питає жінка.

— От про це тут і не пишеться...

— Ні, синку, — каже до нього
батько. — Першу говорячу маши-
ну сотворив сам Бог з Адамово-
го ребра, а Едісон створив таку
говорячу машину, яку можна зу-
пинити.

ЧИТАЙТЕ
"МОЛОДУ УКРАЇНУ"

І
ПОШИРЮЙТЕ
ЦЕЙ ЖУРНАЛ
МІЖ

СВОЇМИ РІДНИМИ

І
ЗНАЙОМИМИ

Ціна 1.00 дол.
в США і Канаді

If not delivered please return to:
MOLODA UKRAINA
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Concrete Forming London Ltd.

LONDON, ONTARIO

(Foundations and floors.)

ROCHESTER FURNITURE CO. LTD.

ТРИ ВЕЛИКІ КРАМНИЦІ
Великий вибір хатніх меблів:
вітальень, спальень, їдалень,
холодильники, пральні
машини, електричні і
газові печі, телеві-
зори, радіо.

TORONTO CENTRAL
423 College St. W. - Tel. 364-1434
TORONTO WEST
1121 Dundas St. W. - Tel. 535-1188
MISSISSAUGA
2150 Dundas St. E. - Tel. 276-4390

Е. ДУМИН

пропонує

ВЕЛИКИЙ ВИБІР
чоловічих, студентських
і хлоп'ячих костюмів

як також різних фасонів
і кольорів
СОРОЧКИ.

550 QUEEN STREET WEST

Toronto, Ontario

Tel.: 364-4726

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ"

2351 W. Chicago Ave. — Chicago, Ill. 60622 — Tel.: (312) 489-0520

видає 6% дивіденди на звичайні ощадністі конта

- Каса "САМОПОМІЧ" видає різні роди сертифікатів від 6.5% до 10% дивіденди
- Каса видає всі роди позик на вигідні умови.

ФІЛІЇ "САМОПОМОЧІ":

На півдні міста:

1923 W. — 51st Street
Chicago, Ill. 60609
Tel.: 476-9435

На північному заході:

5000 Cumberland Road
Chicago, Ill. 60656
Tel.: 625-9830